

Muhammed
Şah'ı
tasvir eden
yağlı boya
bir resim

ce İran'a Afganistan'la anlaşmazlıklarında taraf tutmayacağını resmen bildirmesine rağmen hemen harekete geçti. Anıca Ingiltere'nin İran nezdindeki diplomatik teşebbüsleri Herat kuşatmasını önlemeye yetmedi. Bunun üzerine Ingiltere, bir yandan Afganistan'daki emirleri İran'a karşı birleştirmeye çalışırken diğer yandan da Basra körfezine donanma göndererek İran'ı savaşla tehdit ettiler. Bu tehditler karşısında Rusya'dan umduğu desteği de bulamayan Muhammed Şah, Ingilizler'in baskısıyla yaklaşık on aydan beri devam eden Herat muhasarasını kaldırmak zorunda kaldı. Kuşatma esasen pek iyi gitmeyen ülke ekonomisini iyice sıkıntıya soktu. Bu başarısızlığının ardından Muhammed Şah ülke işlerini veziri Hacı Mirza Akâsi'ye bıraktı.

Muhammed Şah zamanında Osmanlı Devleti ile de zaman zaman gerginlikler yaşandı. İltica ve sınır meselelerinin yanı sıra Kerbelâ'da cereyan eden bazı olaylar iki devleti savaşın eşiğine getirdi. Netice de Rusya ve Ingiltere'nin İran nezdindeki girişimleriyle sınır meselesinin müzakere edilmesine karar verildi. Osmanlı-İran sınırının tesbiti için Rusya ve Ingiltere temsilcilerinin de yer aldığı bir sınır komisyonu kuruldu. Komisyonun uzun süren çalışmaları sonunda Osmanlı Devleti ile İran arasında 1847'de II. Erzurum Muahedesesi imzalandı. Bu yıllarda Şîiler'in Kerbelâ'da Vehhabîler tarafından katledilmesi de Osmanlı-İran münasebetlerinin gerginleşmesine sebep oldu. İran, Osmanlı hükümetinin bu hadiseden üzüntü duyduğunu bildirip tazminat ödemeyi vaad etmesi üzerine savaş hazırlıklarını sürdürdü.

1842'de İsmâîîler'in lideri Hasan Ali Şah Ağa Han Kırman'da isyan etti. Kırman sınırında Yezd valisi tarafından bozguna uğratılan Ağa Han Hindistan'a kaçtı. 1844 yılında mehdî olduğunu iddia eden Mirza Ali Muhammed Bâb'ın Şîraz-

da kurduğu Bâbîlik (Bâbiyye) hareketi mensuplarının Kirman ve Horasan'da çirkardığı isyanlar güçlükle bastırıldı. Büşehr, Şîraz ve İsfahan gibi şehirlerde kısa sürede yayılarak taraftar toplayan Bâbîlik, Mirza Ali Muhammed'in yakalanarak zindana atılmasına rağmen halefi Nâsrüddin Şah zamanında İran'ı ciddi şekilde sarsmaya devam etti. 1846'da Hasan Han Sâlâr Horasan'da ayaklandı. Aynı yıl Rusya ile imzalanan Tiflis antlaşmasıyla Hazar denizindeki iki liman Rusya'ya terkedildi. Orta Asya'ya yönelik askerî harekâtında önemli birer üs vazifesi gören bu limanlar Ruslar'ın Türkistan'ı işgal etmesini kolaylaştırmıştır.

Muhammed Şah, 6 Şevval 1264'te (5 Eylül 1848) Tecrîş'in batısındaki Muhammediye Kasrı'nda vefat etti. Tecrîş'ten Bâğ-ı Lâlezâr-ı Tahran'a getirilip geçici olarak defnedilen naaşı, halefi Nâsrüddin Şah'ın Tahran'a gelmesinin ardından Emîr-i Kebîr Mirza Tâki Han'ın emriyle Kum şehrinde hazırlanan türbesine nakledildi. Zayıf karakterli, çabuk öfkelenen, ileriyo göremeyen, tedbirsiz ve merhametsiz bir hükümdar olan Muhammed Şah ülkenin idaresini Haci Mirza Akâsi'nin eline bırakmış, onun başarısız politikaları yüzünden hazine iflâsin eşiğine gelmiş, askerlerin maaşı ödenemez olmuştu. Öte yandan Muhammed Şah döneminde İran Batı Kültürüne açılmış, onun zamanında Avrupa ülkeleriyle kurulan siyasi ve ticârî ilişkiler halefi Nâsrüddin Şah devrindeki modernleşme hareketlerine zemin hazırlamıştır. Muhammed Şah'ın hükümdarlığı döneminde İran'ın iç ve dış siyasetine yön veren belirleyici faktör Ingiltere ve Rusya'nın İran üzerindeki güç ve nüfuz mücadeleleri olmuş, bu mücadelede Muhammed Şah daha çok Rusya'nın etkisinde kalmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Mîrzâ İbrâhîm-i Şeybânî, *Müntehabü't-tevârih*, Tahran 1366 hş., s. 67-79; C. de Serçey, *Îrân der 1839-1840 m.* (trc. İhsan İslâkî), Tahran 1362 hş., s. 89-232; Sultan Ahmed Adudüddeyle, *Târih-i 'Âdudi* (nşr. Abdülhüseyin Nevâî), Tahran 2535 ss./1976, s. 218-267; Hasan-ı Fesâî, *History of Persia under Qâjâr Rule* (trc. H. Busse), New York-London 1972, s. 231-281; Abbas İkbal, *Târih-i Mufâşâl-ı Îrân*, Tahran 1346 hş., s. 809-818; Feridûn Âdemiyet, *Emîr-i Kebîr ve Îrân*, Tahran 1362 hş., s. 53-197; Abdullah Râzî, *Târih-i Kâmil-ı Îrân*, Tahran 1363 hş., s. 503-512; P. Sykes, *Târih-i Îrân* (trc. M. Tâki Fahrî Dâî-yi Gilânî), Tahran 1366 hş., II, 467-495; M. Cevâd Meşkûr, *Târih-i Îrân-zemîn*, Tahran 1366 hş., s. 339-345; Abbas Amanat, *Resurrection and Renewal. The Making of the Bâbi Movement in Iran: 1844-1850*, Ithaca 1989, s. 109-207; J. B. Kelly, *Britain and the Persian Gulf*:

1795-1880, New York 1991, s. 292-301, 343-351, 594-600; Mehdi Bâmdâd, *Şerh-i Hâl-i Ricâl-i Îrân*, Tahran 1371 hş., III, 257-262; B. English, *Ceng-i Îrân ve Engilîs, Cûdâ'i-yi Herât* (trc. S. Pîrâ - M. Ettehadieh), Tahran 1381 hş., s. 9-49, 111-167; A. K. S. Lambton, "Muhammed Şâh", *EI²* (Ing.), VII, 452-457.

 OSMAN GAZİ ÖZGÜDENLİ

MUHAMMED ŞÂKİR

(محمد شاکر)

(1866-1939)

Misriî âlim.

Şevval 1282'de (Mart 1866) Aşağı Misri'da Circâ'da doğdu. Ticaretle uğraşan babası Seyyid Ahmed b. Abdülkâdir, Hz. Hüseyin'in soyundandır. Muhammed Şâkir, Kur'ân-ı Kerîm'i ezberledikten sonra 1879'da Kahire'ye gitti ve Ezher'e kaydoldu. Burada Ahmed Ebû Hutve, Hasan et-Tavîl ve Muhammed el-Mâgrîbî gibi hocalardan ders aldı. Öğrenimini tamamlayınca 1890'da Mısır müftüsü Mehđî el-Abbâs tarafından dârüliftâ kâtipligine getirildi. 1894'te Kalyûbiye Şeriat Mahkemesi'ne nâîb tayin edildi. Ezher'de âlimiye diplomasını aldıktan sonra Sudan'a kâdilkudât olarak gönderildi (1900). Sudan'da şerî mahkemeler yönetmeliğini, ayrıca çeşitli kanun ve lâyiha taslaqları hazırladı, tediîs ve irşadla meşgul oldu. Gözünden rahatsızlanması üzerine tedavi için Mısır'a gitti ve Nisan 1904'te yeni kurulan Ma'hadü ulemâî-İskenderiyeye'ye yönetici tayin edildi. Burada müfredat programı ve eğitim şartlarının değiştirilmesine yönelik başlattığı islah çalışmalarında Ezher ulemâsından Abdullâh Dirâz, Abdülmecid eş-Şâzelî, Abdülhâdî Mahlûf ve İbrâhim el-Cibâlî'nin yardımını gördü. 1909'da Ezher'e vekil tayin edildi. 1911'de Ezher'in organizasyonunda önemli değişiklikler yapan kanun yürürlüğe girdi. Bu değişiklikler arasında Ezher'deki eğitimin kademeli hale getirilmesi, kendisinin de üyesi olduğu Hey'etü Kibâri'l-ulemâ'nın kuruluşu ve Medresetü'l-kazâ'nın Ezher şeyhinin kontrolü altına girmesi zikredilebilir. 1913'te emekliye ayrıldıktan sonra siyasetle ilgilendi. 1919'da Ingiliz karşıtı halk hareketine destek vererek Ezher ulemâsının, öğrencilerin ve din enstitülerinin bu harekette yer alması için çalıştı. Çeşitli gazete ve dergilerde siyâsi içerikli yazılar kaleme aldı. 1931'de felç geçirdi. 1 Cemâziyelevvel 1358'de (19 Haziran 1939) Kahire'de vefat etti. Muhammed Şâkir'in yedi çocuğundan Ahmed

MUHAMMED ŞÂKİR

Muhammed Şâkir ve Mahmûd Muhammed Şâkir Mîsîr'in önde gelen edip ve âlimlerindendir.

Muhammed Şâkir, 1920'li yıllarda Kur'an-ı Kerîm'in tercümesi hususunda taktiği katı tutumla gündeme gelmiştir. İngiliz asılı mühtedi Marmaduke Muhammed Pickthall'in Kur'an-ı İngilizce'ye çevirme projesi hakkında Ezher ulemâsının fikrinin alınması dolayısıyla meydana gelen tartışmalar sırasında kaleme aldığı çeşitli makaleleri *el-Kâvlü'l-faşl fî tercemeti'l-Kur'ânî'l-Kerîm ile'l-lugâti'l-a'cemiyye* adıyla kitap haline getirmiştir. Muhammed Şâkir bu eserinde tercüme için birçok şart öne sürmüş ve neticede bunların Kur'an-ı Kerîm için yerine getirilemeyeceğini, bu sebeple Kur'an'ın başka dillere tercumesinin mümkün olmadığını söylemiştir.

Eserleri. 1. *el-Îzâh li-metni'l-Îsâgûci* (İskenderiye 1325/1907). 2. *ed-Dürûsü'l-evveliyye* (İskenderiye 1326). Ezher'de okutulmak üzere hazırlanan ve akaid, siyer, ahlâk konularını içine alan bir ders kitabıdır. 3. *Hulâsatü'l-imlâ* (Kahire 1913). 4. *eş-Şerhu't-tâfsîlî li-müzekki-reti'l-ittifâkî'l-İngilîzî el-Mîşrî* (Kahire 1339). Muhammed Şâkir *el-Ehrâm* ve *Mukteâf* gibi gazete ve dergilerde birçok makale yazmıştır. 5. *Mine'l-Himâye ile's-siyâde: Fe'l-Kelîmetü'l-ân li-Mîşr* (Kahire 1922). 6. *el-Kâvlü'l-faşl fî tercemeti'l-Kur'ânî'l-Kerîm ile'l-lugâti'l-a'cemiyye* (Kahire 1343). Eserin bir bölümü, T. W. Arnold tarafından "On the Translation of the Koran into Foreign Languages" başlığıyla İngilizce'ye tercüme edilmiştir (*MW*, XVI | 1926], s. 161-165).

BİBLİYOGRAFYA :

Serkis, *Mu'cem*, II, 1664; Zırıklı, *el-A'lâm*, VII, 27; Yûsuf Es'ad Dâigr, *Mesâdirü'd-dirâsâti'l-'Arabiyye*, Beyrut 1983, II, 452-453; *Dirâsât 'Arabiyye ve İslâmiyye: Mûhdât ilâ edibî'l-'Arabiyyeti'l-kebir Ebî Fîhr Mahmûd Muhammed Şâkir bi-münâsebeti bulûğhi's-seb'in* (haz. Eymen Fuâd Seyyid v.d.r.), Kahire 1403/1982, s. 14; M. Muhammed Hüseyin, *Iticâhâ-tü'l-uâlatiyye fi'l-edebî'l-mu'âşîr*, Beyrut 1984, II, 46; M. Abdülmünîm Hafâçı, *el-Ezher fi el-fâ'âm*, Beyrut-Kahire 1408/1988, II, 42-43; Ömer Hasan el-Kayyâm, *Mahmûd Muhammed Şâkir: er-Racûl ve'l-menhec*, Amman 1417/1997, s. 19-26; Zekî M. Mûcâhid, *el-A'lâmü's-Şârikîyye*, Kahire 1369/1950, II, 165-167; M. Abdülgâni Hasan, *A'lâm mine's-şârk ve'l-gârb*, [baskı yeri ve tarihi yok] (Dârû'l-fikri'l-Arabi), s. 113-126; a.mlf., "Muhammed Şâkir: 1866-1939", *el-Kitâb*, II/9, Kahire 1946, s. 423-432; Ahmed M. Şâkir, "Muhammed Şâkir", *el-Mukteâf*, sy. 95, Kahire 1939, s. 300.

HILAL GÖRGÜN

MUHAMMED ŞÂKİR, Hanbelîzâde

(محمد شاكر الحبلي)

(1876-1958)

Suriyeli hukukçu ve devlet adamı.

1293'te (1876) Şam'da doğdu. Suriye vilâyetine bağlı Selimiye kazası hâkimlerinden Muhammed Râğıb Efendi'nin oğludur. Şam Rüşdiyesi'ni bitirdikten sonra İstanbul'da Mekteb-i Mülkiyye'nin idâdî kısmına girdi ve Ağustos 1898'de bu mektebin yüksek kısmından mezun oldu. Buradaki hocaları arasında Mehmed Zihni Efendi de vardı. Eylül 1898'de Suriye vilâyeti maiyet memurluğu ile göreveye başladı; ardından Şam İdâdisi ekonomi öğretmenliği ve Suriye vilâyeti Meclis-i İdâre-i Vilâyet sorğu hâkimliğinde bulundu. 1902-1912 yıllarında Zebdâni, Harran, Bîlân, Birecik, Aclûn ve Kuneytîra kazalarında kaymakamlık yaptı. Mayıs 1912'de açığa alınınca İstanbul'a geldi ve âyan üyesi Abdülhamîd ez-Zehrâvî ile birlikte *el-Hâdâre* ve *el-Kalem* gazetelerini çıkardı, *el-Âşîme* gazetesine editör oldu. Eylül 1914'te Galatasaray Mekteb-i Sultânî Arapça öğretmenliğine tayin edildi. Aralık 1914'te Evkâf-ı Hümâyûn Nezâreti bünyesindeki Müessesât-ı İlmiyye Şubesi müdürüne getirildi. Kasım 1915'te Akkâ mutasarrıflığına gönderildi. Eylül 1916'da nakledildiği Hama mutasarrıflığından Aralık 1916'da azledildi. Bir süre Şam'da avukatlık yaptı. Mayıs 1918'de Suriye vilâyeti istatistik komisyonu reisi oldu. Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasından sonra Suriye'nin bağımsızlığının ilân edilmesi üzerine Aralık 1918'de Şam'da Emîr Faysal'ın başkanlığında kurulan hükümet döneminde posta idaresi genel müdürlüğe, Eylül 1919'da Dâhilîye Vezâreti Teftîş Heyeti başkanlığında, Aralık 1919'da Şam merkez mutasarrıflığına tayin edildi. Nisan 1920'de Şam'da kurulan Hukuk Fakültesi'nde hukuk dersleri verdi. Aynı fakültede Eylül 1922'den itibaren arazi ve vakîf hukuku dersleri okuttu. Nisan 1924'te Suriye Millet Meclisi'ne Şam milletvekili olarak girdi ve meclis ikinci başkanlığına seçildi. 1926'da Mârif, 1930'da Adliye vezirliğine getirildi. Temmuz 1936'da emekliye ayrılan Muhammed Şâkir 21 Temmuz 1958 tarihinde Şam'da vefat etti.

Eserleri. 1. *Uşûlü'l-fikhi'l-Îslâmî* (1368/1948, baskı yeri yok | Matbaatü'l-câ-

miati's-Sûriyye); Mekke 1423/2002). Kitapta konuların açıklanması sırasında örneklerde yer verilmiş, *Mecelle-i Ahkâm-ı Adliyye* ve medenî hukuk alanındaki bazı kanunlara atıfta bulunulmuştur. Genellikle Hanefî âlimlerinin görüşleri esas alınmakla birlikte zaman zaman diğer mezheplere de yer verilmiştir. 2. *Temrinli ve İ'râbî Lisân-ı Arabî: Sarf Kîsmî* (İstanbul 1329). 3. *Temrinli ve İ'râbî Lisân-ı Arabî: Nahîv Kîsmî* (İstanbul 1329). 4. *Telhîşü't-târihi'l-'Osmanî el-musavver* (Dîmaşk 1331). 5. *Mûcez fî ahkâmî'l-evkâf* (Dîmaşk 1929). Ayrıca *Ahkâmî'l-evkâf*, *el-Hukûku'l-esâsiyye*, *el-Hukûku'l-idâriyye*, *Ahkâmî'l-arâzî* (ve'l-levâli'l-menkûle) adlı eserleri de bulunan Muhammed Şâkir ceza kanunu ile (*Kânûnû'l-cezâ'il-cedîd*, İstanbul 1328) hukuk muhâkemeleri usulu kanununu (*Kânûnu usûli muhâkemâti'l-hukûkiyye*, İstanbul 1328) Türkçe'den Arapça'ya tercüme etmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Muhammed Şâkir el-Hanbelî, *Uşûlü'l-fikhi'l-Îslâmî*, Mekke 1423/2002, s. 9, 12-13, 16-17; Serkis, *Mu'cem*, I, 1093; Kehhâle, *Mu'cemü'l-mû'ellîfi'n*, XIII, 392; Ali Çankaya, *Yeni Mülkiye Tarihi ve Mülkiyeler*, Ankara 1968-69, III, 765-766; Özge, *Katalog*, III, 1070; Zırıklı, *el-A'lâm* (Fethullah), VI, 157; Abdülkâdir Ayyâş, *Mu'cemü'l-mû'ellîfi'n*'s-Sûriyyîn fî'l-karnî'l-işrin

Dîmaşk 1405/1985, s. 154-155; M. Abdüllatif Sâlih el-Ferfûr, *A'lâmü Dîmaşk*, Dîmaşk 1408/1987, s. 276-277; M. Cemîl eş-Şattî, *A'yânû Dîmaşk*, Dîmaşk 1414/1994, s. 362-363; Ahmet Turan Arslan, *Son Devir Osmanlı Âlimlerinden Mehmed Zihni Efendi*, İstanbul 1999, s. 80; el-Mağribî, "Hukûku'l-idâre te'rifün 'Arabiyyün fîhâ'", *MMİADm.*, I/8 (1339/1921), s. 252-254.

M. KÂMİL YAŞAROĞLU

MUHAMMED eş-ŞATTÎ

(bk. ŞATTÎ, Muhammed b. Hasan).

MUHAMMED b. ŞEBÎB

(محمد بن شبّب)

Ebû Bekr Muhammed

b. Abdillâh b. Şebîb el-Basîrî

(III./IX. yüzyıl [?])

Basra ekolüne bağlı
Mu'tezile âlimi.

Hayatı hakkında yeterli bilgi yoktur. Dedesine veya babasına nisbetle İbn Şebîb diye tanınır. İbnü'l-Murtazâ, onun Nazzâm'ın öğrencilerinden olduğunu ve Mu'tezile'nin yedinci tabakasında yer al-